

Resilience je neopominutelná životní realita, všudypřítomná v Bibli, v pohádkách a legendách všech kultur. Ve francouzské psychologii se jedná o velmi aktuální a diskutovanou problematiku v posledních sedmi letech. V anglosaském světě je známa o něco déle. V České republice zůstává resilience okrajovým tématem, především z důvodu jazykové bariéry pramenu. Profesor Matejček uvedl v roce 1998 tento koncept do české psychologie krátkým článkem v psychologickém časopise „Československá psychologie“, ročník XLII, číslo 2, 1998, s. 97-105.

Resilienci bychom mohli definovat společně s M. Rutterem jako: Zto : « Resilience je fenomén, který se objevuje u mladých jedinců, vyvíjejících se zdárně i přes to, že prošli takovým stresem, který pro běžnou populaci představuje závažné riziko negativních důsledků. » v naší rigorózní práci bychom chtěli představit tento koncept, jeho historii, definice a některá praktická využití. Zaměřili jsme se především na studii resilience jedince s pohybovým postižením následkem úrazu nebo nemoci.

Teoretická část rigorózní práce má za úkol představit historické pozadí a teoretické základy konceptu resilience, ospravedlnit zarazení úrazu a nemoci mezi zátěžové situace a popsat mechanismy vyrovnávání se s těmito situacemi. Dale se zabývá definicemi handicapu a podrobně se věnuje psychologii pohybového postižení. S pomocí svědectví našich probandů se snažíme o popis rozdílu v životě postiženého jedince před a po Sametové revoluci, která se udála v bývalém Československu v roce 1989. Tato sonda slouží pro přesnější analýzu výpovědi I creas III a vš zkcnnntt. Pn fti ea.~t I i~er é~n:f l" aee • yoh Mf teereteley rthn:l:ee ~fe @é:st druhou: výzkum.